Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
JÁN MAZÁK IŠVADA,
pateikta 2012 m. liepos 3 d.[1]

Byla C-614/10

Europos Komisija
prieš

Austrijos Respubliką

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis — Už asmens duomenų tvarkymo priežiūrą atsakingų nacionalinių priežiūros institucijų nepriklausomas užduočių vykdymas — Glaudūs asmeniniai ir organizaciniai priežiūros institucijos ir federalinės kanceliarijos ryšiai“

I – Įžanga

1. Šiuo pagal SESV 258 straipsnį pareikštu ieškiniu[2] Europos Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo[3] 28 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, nes Austrijoje galiojančiais teisėkūros aktais asmens duomenų apsaugos priežiūros institucijai *Datenschutzkommission* (Duomenų priežiūros komisija, toliau – DSK) numatytas statusas neatitinka visiško nepriklausomumo kriterijaus.

2. Šioje byloje, kaip ir byloje, kurioje priimtas 2010 m. kovo 9 d. Sprendimas *Komisija prieš Vokietiją* [4] (toliau – Sprendimas *Komisija prieš Vokietiją*), kyla klausimas dėl Direktyvos 95/46 28 straipsnio 1 dalimi reikalaujamos priežiūros institucijos nepriklausomumo apimties.

3. Todėl Sprendime *Komisija prieš Vokietiją* Teisingumo Teismo pateiktas išaiškinimas turės lemiamos reikšmės vertinant Komisijos reikalavimo, kuriam pritaria Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas (EDAPP), pagrįstumą.

4. Vokietijos Federacinė Respublika įstojo į bylą palaikyti Austrijos Respublikos reikalavimus.

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2 — Dėl ikiteisminės proceso stadijos pakanka konstatuoti, kad ji vyko pagal EB 226 straipsnį ir Teisingumo Teismui nebuvo pateikta jokių argumentų, kuriais remiantis būtų galima abejoti šios stadijos teisėtumu.

3 — OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355.

4 — C-518/07, Rink. p. I-1885.

II – Teisinis pagrindas

A – *Sąjungos teisė*

5. Iš Direktyvos 95/46 1 straipsnio 1 dalies matyti, kad ja siekiama valstybių narių lygiu užtikrinti fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsaugą, ypač jų privataus gyvenimo teisę tvarkant asmens duomenis. Tačiau pagal minėtos direktyvos 1 straipsnio 2 dalį šia apsauga negalima pateisinti laisvo asmens duomenų judėjimo tarp valstybių narių varžymo ar uždraudimo. Remiantis tuo darytina išvada, kad Direktyva 95/46 siekiama nustatyti pusiausvyrą tarp, pirma, fizinių asmenų pagrindinių laisvių ir teisių apsaugos tvarkant asmens duomenis ir, antra, laisvo tokių duomenų judėjimo.

6. Iš Direktyvos 95/46 62 konstatuojamosios dalies matyti, kad priežiūros institucijų, savo funkcijas vykdančių visiškai nepriklausomai, įsteigimas valstybėse narėse yra esminė minėtos asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis dalis. Dėl šios priežasties Direktyvos 95/46 28 straipsnio „Priežiūros institucija“ 1 dalyje numatyta:

„Kiekviena valstybė narė numato, kad viena ar daugiau valdžios institucijų privalo kontroliuoti, kaip jos teritorijoje yra taikomos pagal šią direktyvą valstybių narių priimtos nuostatos.

Šios valdžios institucijos veikia visiškai nepriklausomai, vykdydamos joms patikėtas funkcijas.“

7. Sąjungos institucijų ir įstaigų lygiu fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis reglamentuojama 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo[5], priimtu EB 286 straipsnio pagrindu. Be minėto Direktyvos 95/46 28 straipsnyje valstybėms narėms nustatyto reikalavimo, šiuo reglamentu įsteigiama nepriklausoma priežiūros institucija, pavadinta EDAP. Dėl minėtos institucijos nepriklausomumo Reglamento Nr. 45/2001 44 straipsnyje nurodyta:

„1. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas savo pareigas atlieka visiškai nepriklausomai.

2. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas eidamas savo pareigas nei siekia gauti kitų nurodymus, nei juos vykdo.

3. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas nesiima jokių su jo pareigomis nesuderinamų veiksmų ir savo kadencijos metu neužsiima jokia kita [profesine] veikla, nepaisant to, ar ji būtų pelninga [atlygintina], ar ne.

4. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas pasibaigus kadencijai elgiasi dorai ir protingai, sutikdamas dirbti kitose pareigose ir gauti atlyginimą.“

B – *Nacionalinė teisė*

8. Direktyva 95/46 į Austrijos teisę perkelta 2000 m. įstatymu dėl duomenų apsaugos (*Datenschutzgesetz* 2000, toliau – DSG 2000).

9. DSG 2000 35 ir paskesniuose straipsniuose numatyta, kad DSK yra priežiūros institucija pagal Direktyvos 95/46[6] 28 straipsnio 1 dalį.

5 — OL L 8, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 26 t., p. 102.

6 — Reikia pažymėti, kad DSK institucija buvo įsteigta 1978 m. įstatymu dėl asmens duomenų apsaugos, t. y. gerokai anksčiau, nei priimta Direktyva 95/46.

10. Pagal DSG 2000 36 straipsnio 1 dalį DSK sudaro šeši nariai, kuriuos penkerių metų kadencijai skiria federalinis prezidentas federalinės vyriausybės siūlymu.

11. DSG 2000 36 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad vienas iš šešių DSK narių turi būti federalinės viešosios tarnybos teisininkas.

12. DSG 2000 36 straipsnio 3a dalyje numatyta, kad DSK narys pareigas vykdo lygiagrečiai su kita profesine veikla, todėl minėtos pareigos suprantamos kaip darbas ne visą darbo dieną.

13. Siekiant pasinaudoti Federalinio konstitucinio įstatymo (*Bundes-Verfassungsgesetz*, toliau B-VG) 20 straipsnio 2 dalimi įstaigoms suteikta galimybe nesilaikyti aukštesnių įstaigų nurodymų, DSG 2000 37 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad DSK nariai yra „nepriklausomi ir vykdant pareigas jų nevaržo jokie nurodymai“.

14. DSG 2000 38 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad DSK priima Vidaus reglamentą, kuriuo vienam šios institucijos nariui (toliau – valdantysis narys) pavedamas einamųjų reikalų tvarkymas. DSK vidaus reglamento 4 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad jo valdančiojo nario pareigas vykdo pagal DSG 2000 36 straipsnio 3 dalį paskirtas federalinis tarnautojas.

15. DSG 2000 38 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Tam, kad būtų sudarytos [DSK] veiklos sąlygos, federalinis kancleris įsteigia biurą, suteikia jam reikalingą įrangą ir personalą. Federalinis kancleris turi teisę bet kuriuo momentu gauti informaciją iš [DSK] prezidento ir valdančiojo nario apie visus [DSK] valdymo aspektus.“

16. DSG 2000 38 straipsnio 2 dalyje nurodyta federaliniam kancleriui suteikiama teisė gauti informaciją apie visus DSK valdymo aspektus atitinka B-VG 20 straipsnio 2 dalies nuostatas, kurios, be kita ko, išdėstytos taip:

„<...>

Įstatymu turi būti numatyta viršesnių įstaigų vykdoma nepriklausomos įstaigos funkciją atitinkanti priežiūra, apimanti bent teisę būti informuotam apie visus nepriklausomos įstaigos valdymo aspektus ir, išskyrus 2, 3 ir 8 dalyse nurodytas įstaigas, teisę dėl svarbios priežasties panaikinti nepriklausomas įstaigas.“

17. 1979 m. įstatymo dėl tarnautojų tarnybos nuostatų (*Beamten-Dienstrechtsgesetz* 1979) 45 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Tiesioginis vadovas prižiūri, kad jo pavaldiniai atliktų jiems priklausančias užduotis laikydamiesi įstatymų, veiksmingai ir ekonomiškai. Jis vadovauja savo pavaldiniams šiems atliekant savo pareigas, prireikus teikia nurodymus, šalina galimas klaidas ir trūkumus ir užtikrina, kad būtų paisoma darbo laiko. Jis sudaro palankias sąlygas pavaldinių paaukštinimui tarnyboje atsižvelgiant į jų darbo rezultatus ir skiria jiems labiausiai jų sugebėjimus atitinkančias užduotis.“

III – Vertinimas

18. Komisija, remiama EDAPP, teigia, kad Austrijos Respublika nepriėmė teisės aktų, kuriais būtų užtikrintas visiško nepriklausomumo kriterijus, įtvirtintas Direktyvos 95/46 28 straipsnio 1 dalyje. Komisijos teigimu, sunkumų kyla dėl aplinkybės, kad, pirma, DSK valdančiojo nario pareigas vykdo federalinės kanceliarijos tarnautojas, antra, DSK biuras priklauso federalinei kanceliarijai ir, trečia, federalinis kancleris gali pasinaudoti neribota teise gauti informaciją iš DSK.

19. Vertinant Komisijos reikalavimų pagrįstumą, pirmiausia reikia patikslinti priežiūros institucijai skirto Direktyvos 95/46 28 straipsnio 1 dalyje vartojamo žodžių junginio „visiškai nepriklausomai“ turinį. Paskui nagrinėsiu, ar veiksniai, dėl kurių Komisija kaltina Austrijos Respubliką, gali lemti tai, kad DSK, kaip priežiūros institucija, negali vykdyti savo funkcijų visiškai nepriklausomai, kaip to reikalaujama minėto 28 straipsnio 1 dalimi.

Žodžių junginio „visiškai nepriklausomai“ turinys

20. Komisija ir Austrijos Respublika nesutaria, ką reiškia žodžių junginys „visiškai nepriklausomai“.

21. Pasak Komisijos, kuri remiasi Sprendimu *Komisija prieš Vokietiją*, šis žodžių junginys reiškia ne tik funkcinį, bet ir organizacinį bei materialinį nepriklausomumą. Šį teiginį patvirtina Direktyvos 95/46 28 straipsnio 1 dalies tikslas užtikrinti, kad nuostatų dėl duomenų apsaugos laikymosi priežiūra būtų veiksminga ir patikima, ir EDAPP funkcijų apibrėžimo Reglamente Nr. 45/2001 būdas nurodant maksimalų organizacinį ir materialinį EDAPP nepriklausomumą. Be to, Komisija atkreipia dėmesį į Konvencijos dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu Papildomo protokolo dėl priežiūros institucijų ir tarpvalstybinių duomenų srautų Aiškinamosios ataskaitos 17 punktą, kuriame išvardyti veiksniai, padedantys užtikrinti priežiūros institucijos nepriklausomumą, įskaitant šios institucijos sudėtį, jos narių paskyrimo tvarką, pareigų vykdymo trukmę ir kadencijos pabaigos sąlygas, pakankamų resursų paskyrimą minėtai institucijai arba nuo išorės įsakymų ar draudimų apsaugotų jos sprendimų priėmimą.

22. Austrijos Respublika, atvirkščiai, mano, kad iš Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* negalima daryti išvados, jog priežiūros institucijoms būtina užtikrinti organizacinį ir materialinį nepriklausomumą. Priežiūros institucijos nepriklausomumas, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 95/46 28 straipsnio 1 dalį, sietinas su šios institucijos funkciniu nepriklausomumu, o tai reiškia, kad atitinkamai priežiūros institucijai turi būti sudarytos galimybės laisvai veikti nesivadovaujant prižiūrimų institucijų nurodymais ir būti pakankamai nepriklausomai ir nešališkai privačių asmenų atžvilgiu.

23. Austrijos Respublika pabrėžia, kad aiškinant posakį „visiškai nepriklausomai“ reikia atsižvelgti į Teisingumo Teismo praktiką, kurioje aiškinamas teismo, kaip jis suprantamas pagal SESV 267 straipsnį, nepriklausomumas. Austrijos Respublika pabrėžia, kad DSK buvo įkurta kaip kolegiali, teismines funkcijas vykdanti institucija. Šios institucijos prejudicinius klausimus, pateiktus pagal SESV 267 straipsnį, Teisingumo Teismas laikytų priimtinais, taigi Teisingumo Teismas pripažintų, kad tokia institucija yra teismas[7], vadinasi, pripažintų ją nepriklausomą, nes tai yra vienas veiksnių, į kurį atsižvelgiama tikrinant, ar nacionalinė institucija yra teismas pagal SESV 267 straipsnį. Remdamasi tuo Austrijos Respublika daro išvadą, kad DSK yra nepriklausoma, kaip tai suprantama pagal Teisingumo Teismo praktiką, susijusią su SESV 267 straipsniu, taigi ją reikia laikyti nepriklausoma priežiūros institucija pagal Direktyvos 95/46 28 straipsnio 1 dalį.

24. Kadangi tarp šalių kyla diskusija dėl Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, naudinga grįžti prie bylos, kurioje priimtas minėtas sprendimas. Teisingumo Teismas, remdamasis Direktyvos 95/46 28 straipsnio 1 dalies formuluote ir minėtos direktyvos tikslais bei bendra struktūra, pateikė autonomišką ir platų žodžių junginio „visiškai nepriklausomai“ išaiškinimą. Teisingumo Teismo teigimu, priežiūros institucijos[8] „turi veikti nepriklausomai, t. y. vykdyti savo funkcijas be išorinės įtakos. Šis

7 — Austrijos Respublika kaip pavyzdžius nurodo *Bundeskommunikationssenat* (Federalinis ryšių senatas), kuriam pateikus prejudicinius klausimus priimtas 2007 m. spalio 18 d. Sprendimas *Österreichischer Rundfunk* (C-195/06, Rink. p. I-8817); *Umweltsenat* (Aplinkos apsaugos teismas), kuriam pateikus prejudicinį klausimą priimtas 2009 m. gruodžio 10 d. Sprendimas *Umweltanwalt von Kärnten* (C-205/08, Rink. p. I-11525), ir *Oberster Patent – und Markensenat* (Aukščiausioji patentų ir prekių ženklų kolegija), kuriai pateikus prejudicinius klausimus priimtas 2007 m. birželio 14 d. Sprendimas *Häupl* (C-246/05, Rink. p. I-4673).

8 — Nors Teisingumo Teismas priėmė sprendimą dėl institucijų, turinčių kompetenciją prižiūrėti, kaip neviešajame sektoriuje tvarkomi asmens duomenys, manau, kad šis aiškinimas galioja visoms priežiūros institucijoms.

nepriklausomumas reiškia ne tik tai, kad jų prižiūrimos organizacijos nedaro joms jokios įtakos, bet taip pat tai, kad nėra jokių nurodymų ir kitos išorinės, tiesioginės ar netiesioginės, įtakos, galinčios sutrukdyti minėtoms institucijoms vykdyti jų užduotį, t. y. nustatyti teisingą pusiausvyrą tarp teisės į privatų gyvenimą apsaugos ir laisvo asmens duomenų judėjimo [9]“.

25. Norėčiau pabrėžti du dalykus, kurie išplaukia iš šio išaiškinimo. Pirma, Teisingumo Teismas žodžių junginio „visiškai nepriklausomai“ aiškinimo negrindžia teismo, kaip jis suprantamas pagal SESV 267 straipsnį, nepriklausomumo kriterijais. Tai leidžia daryti išvadą, kad priežiūros institucijų nepriklausomumą Teisingumo Teismas vertina kaip autonomišką, palyginti su teismų, kaip jie suprantami pagal SESV 267 straipsnį, nepriklausomumu, o tai reiškia, kad Austrijos Respublikos argumentai, pateikti dėl DSK kaip institucijos, atitinkančios Teisingumo Teismo praktikoje nustatytas su SESV 267 straipsnyje pavartota „teismo“ sąvoka siejamas nepriklausomumo sąlygas, šioje byloje yra nereikšmingi [10].

26. Antra, Sprendime *Komisija prieš Vokietiją* Teisingumo Teismas vengė vartoti tokius žodžių junginius, kaip antai „funkcinis, organizacinis ar materialinis nepriklausomumas“, nors, kaip ir šioje byloje, ir Komisija, ir Vokietijos Federacinė Respublika juos vartojo savo argumentuose.

27. Kadangi Teisingumo Teismas pateikė platų žodžių junginio „visiškai nepriklausomai“ aiškinimą, gali kilti klausimas, ar Teisingumo Teismas šitaip suprato priežiūros institucijų nepriklausomumą visais galimais aspektais. Manau, kad atsakymas į minėtą klausimą turi būti neigiamas. Šiuo aiškinimu Teisingumo Teismas paliko erdvės kiekvienu atveju atskirai vertinti, ar priemonė, dėl kurios kaltinama valstybė narė, gali daryti tiesioginę arba netiesioginę išorinę įtaką priežiūros institucijos užduočių vykdymui.

28. Teisingumo Teismas neišvardijo visų veiksnių, reikalingų tam, kad priežiūros institucijoms tenkančių užduočių vykdymas galėtų būti laikomas atliekamu „visiškai nepriklausomai“. Kaip jau nurodžiau išvadoje, pateiktoje byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Komisija prieš Vokietiją* [11], tai gana sunku padaryti ir, atrodo, veikiau reikėtų taikyti neigiamą metodą, t. y. išnagrinėti konkrečių veiksnių ar jų visumos įtaką aptariamos priežiūros institucijos nepriklausomumui. Tokiu požiūriu minėtame sprendime vadovavosi ir Teisingumo Teismas, kai nagrinėjo valstybinės turimų kontrolės galių poveikį priežiūros institucijos nepriklausomumui.

Dėl valdančiojo nario kaip federalinės kanceliarijos tarnautojo

29. Komisijos teigimu, iš DSK vidaus reglamento 4 straipsnio 1 dalies darytina išvada, kad DSK valdantysis narys, tvarkantis einamuosius DSK reikalus ir dėl to atliekantis svarbų vaidmenį DSK, visada turi būti federalinės kanceliarijos tarnautojas. Kadangi DSK nario pareigos suprantamos kaip darbas ne visą darbo dieną, atliekamas lygiagrečiai kitai profesinei veiklai, valdantysis narys privalo vykdyti federalinio kanclerio nurodymus ir jam taikoma federalinio kanclerio tarnybinė priežiūra. Tarp valdančiojo nario ir federalinės kanceliarijos yra tarnybinis ryšys, kurio nepanaikina DSG 2000 37 straipsnio 1 dalis, nustatanti DSK narių nepriklausomumą. Dėl šios priežasties Komisija mano, kad lygiagrečiai vykdomos DSK valdančiojo nario ir federalinės kanceliarijos tarnautojo pareigos prieštarauja Direktyvos 95/46 28 straipsnio 1 dalyje numatytam nepriklausomumo reikalavimui ir patvirtina, kad DSK trūksta organizacinio nepriklausomumo.

9 — 4 išnašoje minėto Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* 30 punktas.

10 — Puikiai suvokiu, jog gali susiklostyti situacija, kad nacionalinė valdžios institucija gali būti laikoma tokia nepriklausoma, kad būtų pripažinta teismu, kaip jis suprantamas pagal SESV 267 straipsnį, tačiau nepakankamai nepriklausoma, kad ją būtų galima laikyti priežiūros institucija pagal Direktyvos 95/46 28 straipsnio 1 dalį. Tai neišvengiama autonomiško Direktyvos 95/46 28 straipsnio 1 dalies aiškinimo pasekmė.

11 — 24 punktas.

30. Gindamasi Austrijos Respublika teigia, kad iš DSK vidaus reglamento 4 straipsnio 1 dalies, skaitomos kartu su DSG 2000 36 straipsnio 3 dalimi, negalima daryti išvados, jog DSK valdantysis narys privalo visada būti federalinės kanceliarijos tarnautojas. Pagal minėtas nuostatas valdantysis narys turi būti federalinėje viešojoje tarnyboje dirbantis teisininkas, įskaitant visus teisininkus, dirbančius federalinėje valdžios institucijoje, ir neapribojant šios grupės tik federalinės kanceliarijos tarnautojais. Be to, pagal DSG 2000 38 straipsnio 1 dalį valdantysis narys skiriamas pačios DSK savarankišku sprendimu. DSK valdančiuoju nariu paskyrus federalinės kanceliarijos tarnautoją, DSG 2000 37 straipsnio 1 dalimi, kuria federalinei kanceliarijai draudžiama DSK valdančiajam nariui teikti techninius ar esminius nurodymus, užkertamas kelias atsirasti lojalumo ir interesų konfliktams.

31. Mano nuomone, reikia pripažinti, kad remiantis Austrijos teisės aktais negalima daryti išvados, jog DSK valdantysis narys būtinai turi būti federalinės kanceliarijos tarnautojas. Pagal DSK vidaus reglamento 4 straipsnio 1 dalį, skaitomą kartu su DSG 2000 36 straipsnio 3 dalimi, į valdančiojo nario pareigas gali būti skiriamas tik federalinis tarnautojas teisininkas, t. y. valdantysis narys gali, bet nebūtinai privalo, būti federalinės kanceliarijos tarnautojas. Vis dėlto bet kuriuo atveju egzistuoja tarnybinis ryšys tarp DSK valdančiojo nario ir federalinės institucijos, kuriai jis priklauso.

32. Atsižvelgiant į šį tarnybinį ryšį negalima atmesti galimybės, kad aukštesnė federalinė valdžios institucija gali daryti įtaką valdančiojo nario veiklai. Žinoma, tai nebūtų tiesioginė įtaka, nes DSG 2000 37 straipsnio 1 dalimi ji yra draudžiama. Lygiagrečiai vykdomos DSK valdančiojo nario ir federalinio tarnautojo pareigos veikiau kelia aukštesnės federalinės valdžios institucijos netiesioginės įtakos DSK valdančiojo nario veiklai pavojų[12], kuris verčia abejoti Direktyvos 95/46 28 straipsnio 1 dalimi reikalaujamu DSK nepriklausomumu.

33. Norėčiau priminti, kad tokią įtaką gali daryti ir kitų DSK narių darbdaviai, nes DSK nario darbas yra ne visą darbo dieną ir atliekamas lygiagrečiai su kita profesine veikla. Jeigu Teisingumo Teismas patvirtintų savo požiūrį, kad Direktyvą 95/46 reikia aiškinti atsižvelgiant į Reglamentą Nr. 45/2001[13], būtų galima daryti išvadą, kad draudimas užsiimti kita profesine veikla yra viena iš Direktyvos 95/46 28 straipsnio 1 dalyje numatytų priežiūros institucijų nepriklausomumui keliamų sąlygų, nes Reglamento Nr. 45/2001 44 straipsnio 3 dalyje su tokia sąlyga siejamas EDAPP nepriklausomumas.

Dėl DSK biuro integracijos į federalinio kanclerio tarnybas

34. Komisija mano, kad DSK biuro struktūrinė integracija į federalinio kanclerio tarnybas pažeidžia Direktyvos 95/46 28 straipsnio 1 dalies nuostatas, nes tai reiškia, kad DSK nėra nepriklausoma nei organizaciniu, nei materialiu atžvilgiais. DSK tarnautojai pavaldūs federalinei kanceliarijai ir ši vykdo jų tarnybinę priežiūrą. Tai reiškia, kad federalinė kanceliarija gali daryti įtaką DSK biurui. Tai juo labiau svarbu, nes DSK biuras gali tikrinti federalinę kanceliariją kaip viešosios valdžios instituciją.

35. Šiuo klausimu EDAPP priduria, kad federalinės kanceliarijos galimybę daryti įtaką DSK užduočių vykdymui apsunkina tai, jog nėra jokios DSK biurui skirtos atskiros biudžeto eilutės ir kad DSK biudžetas yra sudedamoji federalinės kanceliarijos biudžeto dalis.

36. Austrijos Respublika pripažino, kad DSK biuras, kaip pagalbinis DSK biurokratinis aparatas, yra integruotas į federalinę kanceliariją, šio biuro darbuotojai teisiškai priskirti federalinei kanceliarijai, kuri vykdo jų tarnybinę priežiūrą. Vis dėlto šis faktas neturi įtakos DSK nepriklausomumo vertinimui, nes reikia skirti DSK kaip įstaigą ir kaip biurą.

12 — Sprendime *Komisija prieš Vokietiją* Teisingumo Teismas pripažino, kad paprasčiausios rizikos, jog bus daroma įtaka priežiūros institucijų sprendimams, pakanka, kad būtų pakenkta jų funkcijų nepriklausomam vykdymui (šio sprendimo 36 punktas).

13 — Tokiu požiūriu vadovautasi Sprendime *Komisija prieš Vokietiją* (26 punktas) ir 2010 m. lapkričio 9 d. Sprendime *Volker und Markus Schecke ir Eifert* (C-92/09 ir C-93/09, Rink. p. I-11063, 106 punktas).

37. Dėl DSK biudžeto Austrijos Respublika teigia, kad pagal Austrijos biudžeto teisę klausimas, kuriam ministerijos departamentui priklauso federalinė institucija biudžeto aspektu, nėra esminis ir savaime nieko nesako apie minėtos institucijos nepriklausomumą.

38. Kaip matyti tiek iš Komisijos, tiek iš Austrijos Respublikos argumentų, neginčijama, kad DSK biuras yra integruotas į federalinę kanceliariją, todėl ji vykdo DSK darbuotojų tarnybinę priežiūrą.

39. Šiuo atžvilgiu argumentas, kad reikia skirti DSK kaip įstaigą ir kaip biurą, man atrodo silpnas. Manau, kad biuras ir biuro darbuotojai turi lemiamos reikšmės priežiūros institucijos statusui. Tai patvirtina, pavyzdžiui, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva)[14] 11 konstatuojamoji dalis, pagal kurią, siekiant nacionalinių reguliavimo institucijų nepriklausomumo, reikalaujama, kad jos turėtų visus būtinus išteklius – darbuotojus, kvalifikaciją ir finansines galimybes[15].

40. Darytina išvada, kad jeigu asmuo ar subjektas daro įtaką priežiūros institucijos biurui ir jos darbuotojams, o taip neginčijamai yra šioje byloje, toks asmuo ar subjektas turi įtakos pačiai priežiūros institucijai, kaip tokiai, ir tai nėra suderinama su priežiūros institucijos nepriklausomumo reikalavimu.

Dėl federalinio kanclerio neribotos teisės gauti su DSK susijusią informaciją

41. Komisija mano, kad neribota teisė gauti informaciją, kuria naudojasi federalinis kancleris pagal B-VG 20 straipsnio 2 dalį, mažina DSK nepriklausomumą, nes kyla pavojus, kad šia teise gali būti pasinaudota politinei įtakai DSK daryti. Šiuo klausimu Komisija vėl primena, kad DSK turi teisę tikrinti ir patį federalinį kanclerį.

42. Austrijos Respublika neginčija, kad federalinis kancleris turi teisę gauti visą informaciją visais DSK, įkurtos kaip nepriklausoma institucija pagal B-VG 20 straipsnio 2 dalį, valdymo aspektais. Ji aiškina, kad ši teisė yra absoliutus minimumas, palyginti su pagal konstitucinę teisę reikalaujama santykių tarp aukštesnių institucijų ir savarankiškų institucijų, kurioms netaikoma prievolė laikytis aukštesnių institucijų nurodymų, priežiūros teise. Teisė gauti informaciją nėra jokia federalinio kanclerio įtaka DSK valdymui. Austrijos Respublika atkreipia dėmesį į tai, kad Teisingumo ministerija turi analogišką teisę gauti informaciją iš įprastų teismų ir tai neprieštarauja teismams taikomai nepriklausomumo sąlygai.

43. Kaip jau minėjau, Sprendime *Komisija prieš Vokietiją* Teisingumo Teismas pateikė autonomišką priežiūros institucijos nepriklausomumo išaiškinimą, nepriklausantį nuo teismų, kaip jie suprantami pagal SESV 267 straipsnį, nepriklausomumo aiškinimo. Todėl Austrijos Respublikos argumentas, kad egzistuoja analogiška teisė gauti informaciją iš įprastų teismų, šioje byloje neturi reikšmės.

44. Mano manymu, du veiksniai įrodo, kad atitinkama teisė gauti informaciją gali turėti neigiamų pasekmių DSK nepriklausomumui. Pirma, tai neribota ir besąlyginė teisė. Antra, patį federalinį kanclerį, kuriam suteikta minėta teisė, gali tikrinti DSK, todėl jo pasinaudojimas teise gauti informaciją gali būti aiškinamas kaip tikrinamos institucijos įtaka.

14 — OL L 108, 2001, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331.

15 — Analogiškas nacionalinių institucijų nepriklausomumo apibūdinimas pateiktas 2008 m. vasario 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/6/EB, iš dalies keičiančios Direktyvą 97/67/EB, siekiant visiško Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos suformavimo (OL L 52, p. 3), 47 konstatuojamojoje dalyje.

45. Baigdamas manau, kad, pirma, leidusi lygiagrečiai vykdyti DSK valdančiojo nario ir federalinio tarnautojo pareigas, antra, integravusi DSK biurą į federalinę kanceliariją ir, trečia, suteikusi federaliniam kancleriui teisę gauti su DSK susijusią informaciją, Austrijos Respublika klaidingai perkėlė Direktyvos 95/46 28 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą reikalavimą, kad vykdydamos joms patikėtas funkcijas priežiūros institucijos veiktų „visiškai nepriklausomai“.

IV – Išvada

46. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui priimti tokį sprendimą:

1. Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo 28 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, nes, pirma, leidusi lygiagrečiai vykdyti *Datenschutzkommission* valdančiojo nario ir federalinio tarnautojo pareigas, antra, *Datenschutzkommission* biurą integravusi į federalinę kanceliariją ir, trečia, federaliniam kancleriui suteikusi teisę gauti su *Datenschutzkommission* susijusią informaciją, klaidingai perkėlė reikalavimą, kad vykdydamos joms patikėtas funkcijas priežiūros institucijos veiktų „visiškai nepriklausomai“.

2. Nurodyti Austrijos Respublikai padengti Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

3. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas ir Vokietijos Federacinė Respublika padengia savo patirtas bylinėjimosi išlaidas.